

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૧—અસાદ. અંક ૧૨ મો.

પ્રભુ સ્તુતિ

ભવિ^૧ ક્ષેત્રો માંહે શ્રુતજલ^૨ સુધા વર્ષણ કરે,
વધારે વેગેથી સમકિતલતા^૩ તાપજ હરે;
મહા જ્ઞાને ગાજે જગતગગને^૪ બોધ રવમાં^૫,
જયી થાયે નિત્યે જિનવર મહામેધ^૬ જગમાં.

જીવનપ્રદીપ.’

ત્રોટક.

‘ઉદ્ધિગત નિર્જન દ્વીપ વિષે,
‘ક્ષણિકા સુપ્રભાત થયા પૂરવે.

૧ ભવિજન ૩૫ ક્ષેત્રોમાં. ૨ શાસ્ત્રરૂપ જલ અમૃત. ૩ સમકિતરૂપ લતા. ૪ જગતરૂપ આકાશમાં. ૫ બોધના શબ્દથી. ૬ શ્રી જિન ભગવાંત રૂપ મોટા વરષાદ. ૭ એક અંગ્રેજ કવિના કાવ્ય પરથી. ૮ સમુદ્ર. ૯ રાત્રી.

૨૭૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

નહિં વ્યોમમહીં<sup>૧</sup> કહીં દશ્ય યદા,  
 ઉડુ<sup>૨</sup> તારક કે વર્ણી ઇન્દુ<sup>૩</sup> પ્રભા;  
 ઉલકાકર<sup>૪</sup> કા ચૂમીને જૂમિને,  
 શીત શ્વેત શશી સમ સ્મિત કરે;  
 સ્મિત-તેહની-તુલ્ય-યથાર્થ ગણે,  
 ચલ મન્દ પ્રદીપજ શ્રવનનો;  
 જસ જયોતિ ઝગે ચપળા તરલા,  
 પદ જ્યાં સુધી છે સખળા જનના,  
 નવ માનેવ પૌરુષ તું ત્યજતો,  
 શીત ઉષ્ણ લવાટવીમાં ભમતો;  
 (તો) દુઃખ વાદળ તું પર જ ઝડુમે  
 થઈ વ્યસ્ત<sup>૫</sup>, સમસ્ત દિ<sup>૬</sup> સ્વચ્છ<sup>૭</sup> ખને;  
 નહિં બંધ તથા નહિં મોક્ષજ જ્યાં,  
 (પણ) રમવાનું સદા નિયતિ-જગમાં.

## વસંત તિલકા.

આ વિશ્વને સકળ જ્ઞાનની ધાત્રી<sup>૮</sup> જાણે;  
 આ જગતને અનુભવ પ્રસવા<sup>૯</sup> પ્રમાણે;  
 ત્યાં વૈર્યકે સુદૃઢતારસના<sup>૧૦</sup> ન ધારે,  
 ત્રાસે<sup>૧૧</sup> જનો મરણવાત તણા પ્રહારે;

૧ આકાશ. ૨ નક્ષત્ર ૩ ચંદ્રમા. ૪ તેજસ્વિજ્યોતિ. ૫ વીખરાઈ  
 જઈને. ૬ દિવસ. (અહિ) શ્રવન. ૭ મેઘરહિત. [અહિ]દુઃખરૂપી મેઘરહિત.  
 ૮ માતા-ઉત્પત્તિ સ્થાન ૯ અનુભવનું ઉત્પત્તિ સ્થાન. ૧૦ કટિ મેખલા-  
 કંદોરો. ૧૧ દહતા ૩૫ કંદોરો. ૧૧ ભય પામે.

## બેંગાલી મત સમીક્ષા.

૨૭૩.

~~~~~

જાણે નહિં તનુ ગયે સહુ જ્ઞાન આદિ,
 માયાત્મકપ્રગુઢવત રહેશે જણાઈ.
 રે'શે સમાધિનું નિગુઢું સહુ સ્થાત્યાંતો,
 આ દેહબંધ વિણુ સર્વ હયાત ત્યાંજો.
 ચાડ વિલોચન અને વળી કાત કર્ણો,
 સૂણી ત્રિલોકી નહિં કાઈ શકે સુવર્ણો.
 કા'કા શકે કથી કયાંજુનક મૃત્યુ કરી,
 ભાવિસ્વરૂપ પ્રકટે નથી બુદ્ધિ એવી.
 આ લોક લોકવિ નિવાસ વિષે વસેલા,
 વા'લા વિરોગજ દુઃખોથી અતિ તપેલા—
 જે ચિત્ત—તે કહીં કદાપિ શું વર્ણનીય,
 આવી કતે^૨ કવિવરો કદિ સ્વર્ગથીય.

ગીતિ..

ભાવિતણી પ્રત્યશા, વર્તમાનનો ભય તેમજ પ્રેમ,
 નહિં નહિં નિરૂપી શકે કા—ભાષે શાણા સજ્જન મન એમ.
 મોતીચંદ્ર ઓધવજ.

ભાવનગર.

બેંગાલી મત સમીક્ષા.

આબું હેડિંગ વાંચવાની સાથેજ કટલાક લોકો ચકિત થશે કે,
 જેમ ઇસાધમત સમીક્ષા, ધ્યાનંદ મત સમીક્ષા, વિગેરે સમીક્ષાઓ.

જો ભાવિ સ્વરૂપ પ્રકટી શકે એવી બુદ્ધિ—એવા બુદ્ધિશાળી પુરુષો કયાંયે નથી,
 ૨. કાલ્ય કવિતા કરે, વર્ણન કરે.

૨૭૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જન્મ પામીએ તેમ આ વળી બેંગાળી મત સમીક્ષા નીકળી તો શું બેંગાળી એવો કોઈપણ ધર્મ યા પંથ છે? નહિ! ભડકશે નહિ, તેવું તો કાંઈજ નથી, પરંતુ રહેજ એક અન્ય ધર્મીભાઈ જેન ધર્મના ગહન તત્વનો યથાર્થ ન્યાય આપવામાં કેનાં ગોથાં ખાધ જાય છે તેનું માત્ર અત્ર દિગદર્શન કરાવવામાં આવનાર છે. બેંગાલી એવો કોઈ ધર્મ પંથ યા મત નથી. પરંતુ બેંગાલી પુરૂષ જેનું નામ રમાનાથ સરસ્વતી એમ. એ. છે તેણે બેંગાલી ભાષામાં એક ચરિત્ર તીર્થંકર શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સંક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્ર લખ્યું છે, અને તેમાં કોઈ કોઈ સ્થળે “Man is liable to err.” એ ન્યાયે, યથાર્થ વક્તાની પંક્તિમાં ગણાવાની ઇચ્છા ધરાવતાં છતાં તે ભાઈ પોતાના હસ્ય ખિદ્ગથી ચૂક્યા છે, અને કેટલીએક હાંસી પાત્ર ભૂલ ખાધી છે. તેનું અત્ર કાંઈક આલેખત સુજ વાંચકોની સેવામાં રજુ કરીશ અને એટલીજ વિનંતી કરીશ કે સ્વધર્મ પ્રેમી જેન બંધુઓ જાત ત યાઓ, ચોપાસ દૃષ્ટિ ફેરવો, અને તમારા તરણ તારણ સત્ય જેન ધર્મની પર આક્ષેપ થતાં જોઈ આંખ આડા કાન કરી બેસી રહો નહિ. સ્વાભાવિકજ છે કે અન્ય ધર્મીઓ તો તમારા સ્યાદ્રાહ મતનું રહસ્ય ભાગ્યેજ સમજી શકે, અને તેથી તેઓ પોતાના વિચાર તે વિષે દર્શાવતાં ગોથું ખાઈ જાય, તો તેમાં કશું આશ્ચર્ય નથી. પરંતુ વધારે આશ્ચર્યનો વિષય એ છે કે કેટલાક એવા પણ આપણા જેન ધર્મી ભાઈઓ જગ્યા છે કે જેઓ પોતાના શસ્ત્રમાં રહેલું રહસ્ય યથા તથ્ય નહિ જાણી શકવાથી ગંભીર ભૂલ ખાઈ જાય છે. અને આ પ્રમાણે શસ્ત્ર સશસ્ત્ર થઈ પડવા સાથે તેઓ પોતાના પગ ઉપર કુહાડી મારતાં પણ પાછું વળી જોતાં નથી.

બેંગાલી મત સમીક્ષા.

૨૭૫

આ પ્રમાણે બનવું આપણા કેટલાક અર્થ દ્રવ્ય યુવાનીઓના સંબંધમાં સંભવિત છે તેઓ શાસ્ત્ર સમજવાની કડાકૂતને બાબુએ મૂછી એકદમ મહાન્ લેખકની પદવીને સંપાદન કરવા મચી પડે છે અને પછી ઓડનું તોડ વેતરી નાંખે છે.

તેવા લેખકોનું વિવેચન આ પછીના લેખમાં કરવામાં આવશે. પરંતુ આ સમયે તો આપણા ધર્મ વીર પરમાત્મા મહાવીર સ્વામીનું જીવન ચરિત્ર બેંગાલી ઉપરથી ગુજરાતી ભાષાંતર રૂપે મારા વાંચવામાં આવ્યાથી મને ઘણો અચંબો થયો કે આહા! જૈન ધર્મને માટે મત બાંધવો અગર અભિપ્રાય આપવો તે વિદ્વાન પુરુષોને માટે પણ કેવું કુબ્ધકાર્ય થઈ પડે છે? જૈન ધર્મના ગહન તત્ત્વો યથાર્થ સમજવાને આપણા સ્વધર્મી બંધુઓ, ઐન્યુએટો પણ ભ્રમ્યશાળી તથા સમર્થ થઈ શકતા નથી, તો આ જમાનાના કેટલાક પાશ્વિમાત્ય વિદ્વાનો કે જ્ઞાનોના જન્મથી સંસ્કારોજ કાંઈ આર પ્રકારના હોય છે, તેમજ અન્ય મતાવલંબી વિદ્વાનો કે જ્ઞાનોનાં દૃઢ્ય પુરાણ ત્રિગેરેની વાતો સાંભળીને ભ્રમીત થઈ ગયા હોય છે, તેઓ જૈન ધર્મની ગહન ખુબીદાર વાતોને કેવી રીતે પચાવી શકે? પચાવીને તેના ઉપર ઉહાપોહ કરી શકે? સારાંશકે સ્યાદાદ શૈલીને સંપૂર્ણ સાંગોપાંગ સમજી શકે નહિ. આનું પરિણામ એ આવે છે કે ગાહરીયા પ્રવાહની માફક જમ એક વિદ્વાને મત દર્શાવ્યો તેમ બીજો આપણો આર્થ અથવા અનાર્થ ભાઈ સ્વીકાર કરી લે. પરંતુ સ્વયુદ્ધનું સાર જૈન ધર્મનું મહત્વ અને રહસ્ય શોધી કાઢનાર તો ભાગ્યેજ કાંઈ વિરલ હોઈ શકે કેટલાએક દેશી અને પરદેશી વિદ્વાનો સ્યાદાદરૂપી સમુદ્રમાં પોતાના કુદ્રજ્ઞાન રૂપી હોડીથી ઝુકાવે છે, અને સ્યાદાદ લહેરોમાં મોજ

૨૭૬

આત્માનાંદ પ્રકાશ

માણવા માટે હલેસાં મારતાં આગળ વધે છે. પરંતુ સ્યાદાદ ૩૫૧ મહા અર્ણવનો પાર પામવો મહા મુશ્કેલ હોવાથી, કેટલાક તો બિચારા અધવચેજ આવી ઝંપાપાત કરે છે, કેટલાક કૂળે છે, શ્રદ્ધા બ્રષ્ઠ થાય છે, અને આવી કફેડી સ્થિતિમાં આવતાં તેઓ ધોખીના ફૂત્તાની પેઠે ધરના અગર ધાટના રહેતા નથી. અને ઉભય બ્રષ્ઠ થઈ ત્રિશંકુની પેરે અધર લટકે છે. પરંતુ જેમ જેમ દ્રઢ મત અને બુદ્ધિ-વાળો મનુષ્ય જાડો જાડો ઉતરતો જાય છે, તેમ તેમ તેને જૈન ધર્મની અપેક્ષાઓ, ગુહ્ય તત્ત્વો, ખૂબીઓ અને તે ઉપરાંત જૈન શાસ્ત્ર-કારોની પવિત્રતા અને નિષ્પક્ષપાતતાનો ખ્યાલ ધીરે ધીરે આવવા લાગે છે. All that glitters is not gold (ઉજ્જ્વળું એટલું દૂધ નહિ.) તે પ્રમાણે બીજાં કેટલાક બ્રહ્મ વિદ્યા તથા મેસ્મેરીઝમ બતાવવાનો ફાંકો ધરાવનારા ધર્મો નીકળ્યા છે, અને સત્યતાનો દાવો ધરાવે છે. પરંતુ જો તેવા અન્ય ધર્મના વિદ્વાનો એક વખત જૈન ધર્મના સંપૂર્ણ તત્ત્વવેત્તા સાથે વાદવિવાદમાં ઉતરે તો તરત તેઓનું પોકળ પ્રકાશ થઈ જાય અને ભ્રમ દૂર થઈ જાય. પરંતુ અકસોસનો વિષય છે કે પંચમ કાળને પ્રભાવે તેવા વક્તા અને શ્રોતાનો અભાવ જોવામાં આવે છે. લોકો ઉપર જીલમ, કુણ્કાળ મરચી તથા વહેમો વિગેરેના ક્રૂર અને સખ્ત-સપાટા પડવાથી ધર્મનું શોધ કરવાનું વિસારે પડ્યું છે. લોકો પોતાના ચિંતામણી સમાન ધર્મ પર બેદરકારી કરવા લાગ્યા છે; કેટલાક લોકો સ્નાન કરવામાંજ ધર્મ માને છે તો કેટલાક અભિચારમાં, કેટલાક માંસ મદિસદિ અભક્ષ્ય ભક્ષણમાં, તો કેટલાક એવા પણ પામર પડેલા છે કે જોયો જન્મ ભરમાં ધર્મનું નામ પણ તિસારી મૂકી ગાડી વાડી અને લાડીના મોજશોખમાં પડ્યા રહે છે.

બેંગાલી ભત સમીક્ષા.

૨૭૭

~~~~~  
 મુગલ વિગેરે રાજ્યમાં ધર્મનો પ્રલયકાળે વર્તાયો તે વખત પછી લોકો ધર્મનું એક એક અંગ પકડી ભિન્ન ભિન્ન પથે વતેવા લાગ્યા. પરંતુ છેવટે સર્વેને માનવાનો વખત આવશે કે હમેશાં સ્યાદ્વાદ વિના સિદ્ધિ થવાની નહિ. એકાંત વાદને ધારણ કરનારા કોઈવાર ન્યાય યુક્ત કહી શકાય નહિ. કહ્યું છે કે—

આરંભોન્યાય યુક્તોયઃ સદ્ધર્મ इति स्मृतः

અનાચાર સ્ત્વ ધર્મેતિ एतच्छिष्टानु शासनं

અર્થ—જે કાર્ય આરંભથીજ ન્યાય યુક્ત હોય તેજ ધર્મ અને જે અનાચાર તે અધર્મ કહેલ છે. એ શિષ્ટ પુરુષોનું વચન છે. પરંતુ એવો વિષય છે કે લોકો આવા સર્વોત્તમ ચિંતામણી સમાન ધર્મ પર બેદરકારી કરવા લાગ્યા. તેઓના ઉત્તમ સિદ્ધાંતો ઉદ્ધરનો ભોગ થવા લાગ્યા. તેઓ પરસ્પર બખડા બખડીમાં આવી પાતળા પડવા લાગ્યા અને પોતાના વાડા સાચવી બેસી રહેવામાંજ મહત્વ માનવા લાગ્યા, બહાર દૂર દ્રષ્ટિ ફેંકી જવાની લાચકાતને ગુમાવી બેઠા. કૂપ મંડૂકને શું માલૂમ કે જગદ્ભરમાં શું બને છે ? ધીમે ધીમે સાંકડા વિચારવાળા અશ્રદ્ધાળુ ભ્રમિત લોકોના બનાવેલા અથોની અસર સ્વધર્મીઓ પર જામવા લાગી. અને તેથી તેઓ પણ સ્વશાસ્ત્રો પર પોતાની દ્રષ્ટિ સ્વતંત્ર ફેરવી જવાની કમ તાકાદથી તે લોકોમાં વિશ્વાસ રાખવા લાગ્યા. અને છેવટે પાશ્વિમાત્ય કરે છે તે ઠીક છે એમ અંતઃકરણથી માનવા લાગ્યા. આ ઉપરથી કટલાક આજ કાલના ઈંગ્લિશ ભણનારા એવો સવાલ ઉઠાવશે કે અમે તો અંગ્રેજ લોકો આપણા ધર્મ ઉપર જ આક્ષેપો કરે છે તેનાથી તદ્દન વિરુદ્ધ છીએ. ત્યારે તેના પ્રત્યુત્તરમાં એજ કહેવું પડશે કે

૨૭૮

આત્માનંદ પ્રકાશ

તમે બીધું વાલી ખૂણામાં કેમ બેસી રહોછે ? બહાર પડો અને દુનિયા ભરને તમારા ધર્મમાં રહેલા તત્વનો પ્રકાશ આપી હેરત પમાડો. ખાતરી રાખો કે જમ જૈન ધર્મનો ખુંડો શ્રી મહાવીર, હેમાચાર્યજી, હીરવિન્યજી સૂરિ વિગેરે એ ભારત ભૂમિમાં ઉત્તર કરી વિન્ય પાવડો ફરકાવ્યો, અને એક છત્ર જૈન ધર્મ કરી મૂક્યો. તેમ તમે પણ ખચીત માનજો કે જો તમે સાચી નિષ્ઠાથી શ્રદ્ધા પૂર્વક જૈન ધર્મના તત્વોનું મનાવ અને અભ્યાસ કરી બહાર પડો તો થોડા વખતમાં જૈન ધર્મનું પાણી દુનિયા ભરને જણાવી શકો. ફક્ત શ્રદ્ધા, બુદ્ધિ, અને હિંમતની જરૂર છે. તેના વિના કોઈ કાર્ય સાધ્ય નથી. શ્રેણ્યુઓ, સજ્જ થાઓ. વિદ્યા ભણવાનું સાર્થક કરો. નહિ કરોતો પછી ભણ્યા અને ન ભણ્યામાં ભેદ શું ? વિદ્યા ભણવાનું ફળ દેશની ઉન્નતિ કરવી, અને લોકોને પોતાના ધર્મના ઉમદાતત્વોનું આસ્વાદન કરાવવું તેજ છે. પેટતો આ આલમમાં આવીને કાણ ભરતો નથી ? સ્વાર્થમાંતો ક્ષુદ્ર પ્રાણી પણ મજ માની શકે છે. પરંતુ કાંઈ પરમાર્થ સાથે વિન્ય ડાંઠા ખજાવવો એ ખરી જૈન ધર્મ શૂરની ફરજ છે. જે માણસ માન અપમાનની ઓછી દરકાર રાખે છે તેજ આખરે આ દુનિયામાં કાંઈ પણ ઉદ્ધાર કરી જાય છે. કારણકે ' શ્રેયસિં વહુ વિઘ્નાનિ ' શુભ કાર્યમાં કેટલાક ધર્મીયુ લોકો વિઘ્ન ભૂત પણ થઈ પડે છે. પરંતુ તે સધળા વિઘ્નો માંથી પસાર થઈ મરહુમ ગાંધી વીરચંદ્ર રાધવજીની પેઠે જૈનધર્મના તત્વો ઉપર કાબુ મેળવી સ્વપર મુલકમાં જઈ પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનોની આંખો ઉઘાડો. પ્રથમ તો પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો જૈનધર્મને એક બૌદ્ધ ધર્મની શાખા માનતા હતા, અને તેમ માનવાનું પ્રયત્ન

## બેંગાલી મત સમીક્ષા.

૨૭૯

કારણ મુગલાઈ રાજ્યની અમલદારીમાં ઉમદા જૈન શાસ્ત્રનો નાશ થયો તેજ હતું. પરંતુ આંગળીને ટેરવે ગણી શકાય તેટલા અવશેષ રહેલા શાસ્ત્રો પરથી પણ સત્ય શોધક બ્રિટિશ રાજ્યની અમલદારી એટલુંતો સિદ્ધ કરી શકીએ કે જૈન ધર્મ બૌદ્ધ ધર્મ કરતાં પ્રાચીન છે એટલુંજ નહિં બલકે વેદ વ્યાસની પહેલાં પણ જૈન ધર્મની જહોજલાલી જગ જહેર હતી. મહાવીર સ્વામીથીજ ધર્મની પ્રવૃત્તિ થઈ હતી અને તેજ પુરૂષ મૂળ પુરૂષ હતા એવું માનનારના મતને પરાસ્ત કરવામાં આવ્યોએ, અને તેની જગ્યાે હવે આજ કાલના હરમન જોકાબી જવા વિદ્વાને મેળવીએ. તેઓ પાર્શ્વનાથજીની હયાતી તેઓના શિષ્યો નિઝથો અને ત્યાંથી ચાલતી આવતી કેટલાક ગચ્છોની પદ્માવળી પણ મેળવી શક્યાએ. અને વિશેષ્ય શોધક બુદ્ધિ ક્રમે ક્રમે એટલું પણ શોધી શકશે કે જૈન ધર્મ આદિશ્વર ભગવાનથી આ અવસર્પિણીમાં ચાલતો આવ્યો છે; અને તદ્દુપરાંત જૈન ધર્મની જટલી હેરત પમાડે તેવી વાતો છે તે ફક્ત Mythology છે એમ નથી પરંતુ તે ખરેખર Historical fact છે એમ તેઓને સ્વીકારવાનો વખત આવશે. આ ધર્મવીરનું ચરિત્ર લખનાર બેંગાલી બાબુ પણ કેટલેક ઠેકાણે કહેએ કે ‘ એવી Tradition ચાલેએ ’ પરંતુ જો તે અગર બીજા વિદ્વાનો પોતાની જ્ઞાન ચક્ષુને જરા વધારે વિસ્તારમાં ફેલાવશે તો તેમના અજ્ઞાન તિમિરનો તરત લય પામી જશે, અને જને તેઓ Tradition માનેએ તેને એક વખત Fact તરીકે સ્વીકારવાની તેઓને અગત્યતા જણાશે એ નિઃશંક છે સત્ય આંખ આગળ ખડું થશે ત્યારે જગતમાં જૈન ધર્મ સત્ય અને સર્વોત્કૃષ્ટ છે એવું તેઓને લાન થશે. આ લખાણ ધર્મના

૨૮૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જનુમથી અગર પક્ષપાત પણાથી લખવામાં આવ્યું નથી. પરંતુ મધ્યસ્થપણાથી જિજ્ઞાસુનેરો તેમાંથી કોંઈ સાર પામી શકે તેવા હેતુથી કરવામાં આવ્યું છે; તેમાંથી સર્વે ધર્મી ભાઈઓ હંસ ચંચુ ન્યાયે સાર ગ્રહણ કરે એવો ઉદ્દેશ છે.

હવે આપણે આપણા મૂળ પોંછટ ઉપર આવશું અને બેંગાલી પુરૂષ મી. રમાનાથ સરસ્વતી એમ. એ. એ. આવા સ્કેમ જીવન ચરિત્રનો યથાર્થ ચિતાર આપવામાં કેવી ઠોકર ખાધી છે, તેની કોંઈક સભ્ય વાંચકા સન્મુખ સમીક્ષા કરી માફ લખાણ ખતમ કરીશ, અને જૈન ધર્મી ભાઈઓને એક દાખલો પૂરો પાડીશું, અને સિદ્ધ કરી આપશું કે જે એક વધતા શત્રુ અગર વ્યાધિની શરૂથી દરકાર લેનારો ન આવે તો તે આગળ ઉપર જતાં ભયંકર રૂપને પકડે છે. ઉપર કહેલા રમાનાથ સરસ્વતી એમ. એ. પ્રણિત બેંગાલી આર્ય જીવન ચરિત્ર માળાનું ભાષાંતર ગુજરાતીમાં મી. નારાયણ હેમચંદ્રે કરેલું છે, અને તે પુસ્તકમાં છેલ્લું ચરિત્ર શ્રી મહાવીર સ્વામીનું આપેલું છે. તેમાં તે બેંગાલી મહાશયની ભૂલો નીચે મુજબ છે.—

પાનું—૨૦૬—પંક્તિ ૨ થી.

( ૧ ) “ કિયો માણસ જૈન ધર્મનો પ્રવર્તક હતો તેનો નિશ્ચય કરવો ઘણાજ કઠણ છે. હાલના કાળનો પહેલો અહંત રૂપભદ્રેવ હતો પરંતુ જૈન શાસ્ત્રકારોએ રૂપભદ્રેવની પહેલા બીજા અહંતોનું વર્ણન કરેલું છે. ત્યારે રૂપભદ્રેવને કદી પણ જૈન ધર્મનો પ્રવર્તક કહી શકાશે નહિ. પૂર્વ કાળનો પ્રથમ અહંત કેવળજ્ઞાની જે ધર્મનો ફેલાવો કરનારો હોતો તેનો તેમની પૂજા કરત અને ધર્મ

## બેંગાલો મત સમીક્ષા

૨૮૨

પ્રવર્તક તરીકે માનત. પરંતુ જૈનો તેની પૂજા પણ કરતા નથી, અથવા તેમને ધર્મનો સ્થાપનાર પણ માનતા નથી. કોઈ સમયમાં તેની પૂજા થતી હતી કે નહિ તેની શોધ મળતી નથી. એટલા માટે જ્યારે પૂર્વકાળતા પહેલાં અહીં જૈન સાંપ્રદાયમાં માન્ય ગણાયલા નથી, ત્યારે તેમને કાંઈ પણ કારણથી જૈન ધર્મના સ્થાપનાર કહી શકાતા નથી. હાલના જૈનો પણ કેવળ કેટલાક અહીં તેની પૂજા પણ કરતા નથી; તેઓમાં મતભેદ નજરે પડે છે. કોઈ શ્રેણી પાર્શ્વનાથને પૂજે છે, અને કોઈ શ્રેણી મહાવીરની પૂજા કરે છે. જ્યો પાર્શ્વનાથદેવને પૂજે છે તેઓ પાર્શ્વનાથને જૈન ધર્મનો સ્થાપનાર કહે છે. જ્યો મહાવીરની અર્ચના કરે છે, તેઓ મહાવીરને ધર્મ પ્રવર્તયિતા તરીકે કમૂલ કરે છે. જૈનશાસ્ત્રમાં જિનવંશના વર્ણનની વેળાએ લખ્યું છે;—પાર્શ્વનાથ ત્રેવીશમાં અહીં અને મહાવીર ચોવીશમાં અહીં છે x x x x x x x x x x ૬૫૫ સૂત્રનુસાર આજે બનાવમાં ૨૫૦ વર્ષનું છેકું હતું. પાર્શ્વનાથના શિષ્યો શ્રવેત વસ્ત્ર પહેરે છે, પરંતુ મહાવીરના શિષ્યો દ્વિગંબર અથવા નાગા રહે છે. બન્ને ટોળામાં પ્રીતિ નહોતી; બન્ને ટોળાના માણસો એકબીજાને મળતા તો ઝગડો થતો હતો. મહાવીરનો સેવ્યતી ગોશાળ પારસનાથના શિષ્યોની જોડે કેવળ વિવાદ કરતો હતો. વિવાદનું મોટું કારણ પહેરવાનાં કમકાનો ભેદ માત્ર હતો. મહાવીરનું જીવનવ્રત મહાવીર—ચરિતમાં વર્ણન કરેલું છે. પાર્શ્વનાથના ચરિતમાં પણ પાર્શ્વનાથના તીર્થંકરત્વ મેળવવાના ઉપયોગી ત્રિપથો વર્ણવેલા છે. એટલા માટે એઓમાં એકબીજાને પરિત્યાગ કરીને બીજાજણને જૈન ધર્મનો સ્થાપનાર કહેવાને હિંમતવાન નથી. અમારા મતમાં

૨૮૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન ધર્મના આદિ સ્થાપનારનો કાંઈ પણ મતો મળતો નથી. પરંતુ ધણાં કાળથી જૈન ધર્મનો મત જનમંડળમાં આસવાનો આરંભ થયા પછી પારસનાથની ઉન્નતિ થઈ અને પોતાની શક્તિથી માણસોને પોતાના મતમાં લાવીને પોતાનો સંપ્રદાય ચલાવી ગયો, ત્યાર પછી મહાવીરે પોતાની બુદ્ધિબળથી ધણાક શિષ્યોને એકત્ર કરીને પોતાના નામની કીર્તિ કરી, અને જનમંડળના ધણાકો તેમના સંપ્રદાયમાં દાખલ થયા. આવી રીતે સંપ્રદાય ભેદથી બે જણા પ્રવર્તક થયા, પરંતુ ખરી રીતે એઓ પ્રવર્તક નથી. તેઓ જનમંડળના નેત્ર સ્વરૂપ છે. એઓને દલપતિ કહીએ તો એમાં કાંઈ દોષ નથી. જેમ બુદ્ધદેવ બુદ્ધ ધર્મનો સ્થાપનાર છે. તેમ જૈન ધર્મનો કોઈ સ્થાપનાર જોવામાં આવતો નથી. ————— પરંતુ શ્વેતાંબર જૈનો સફેદ વસ્ત્રો પહેરે છે અને પોતાની પાર્શ્વનાથનાં શિષ્યો તરીકે ઓળખાણુ આપે છે.

જૈનોમાં સાધરણ તઃ યતિ અને શ્રાવક આ બે સંપ્રદાય છે. યતિઓ ઉદાસીન અને યોગી હોય છે. તેઓ કવળ ભીક્ષા માગીને પોતાનું પેટ ભરે છે. અને લોકાલય શૂન્ય પ્રદેશમાં મઠ બાંધી રહે છે. યતિઓ સંસાર ત્યાગી અને સ્વલ્પાહારી ક્લેશ સહન કરનારા સન્યાસીઓ માત્ર છે, તેઓ સંસારાશ્રમ ત્યાગ કરીને યતિ થાય છે. તેઓ દેવપ્રાર્થના વિગેરે કરતા નથી. જૈન શ્રાવકો + + + માં એક જાતનો જાતિ ભેદ ચાલે છે;—વિગેરે વિગેરે” આ પ્રમાણેના લેખનું હવે સમાધાન કરવામાં આવે છે.—

જવાબ—જૈન ધર્મની શૈલીથી આ લખનાર મહાશય માહિતગાર હોય તેમ જણાતું નથી જૈન શાસ્ત્રોમાં ‘કાળચક્ર’ માનવામાં આવે

## જેઝાલી મત સમીક્ષા

૨૮૩

છે. જેમાં દશ કોડકોડી સાગરોપમનો એક ઉત્સર્પિણી કાળ થાય છે અને તેટલીજ સંખ્યા પ્રમાણુ વર્ષનો એક અવસર્પિણી થાય છે, દરેક ઉત્સર્પિણી અગર અવસર્પિણીમાં છ આરા હોય છે. તેનાં નામ સુખમ સુખમા, સુખમા, સુખમ દુઃખમા, દુઃખમા સુખમા, દુખમાં, અને દુઃખમ દુઃખમા અને ઉત્સર્પિણીમાં તેના કરતાં ઉલટી રીતે ગણવામાં આવે છે. મતલબકે તે અરસામાં કાળ ચડતો ચડતો આવતો જાય છે. ચોથો આરા એક કોડકોડી સાગરોપમ વર્ષથી ૪૨૦૦૦ વર્ષ ગણાનો છે, અને પ્રાયઃ તે ચોથા આરામાંજ ગોવીશે તીર્થંકરો આ ભરત ભૂમિમાં જન્મ પામી અંતે નિર્વાણ પહોં પામે છે અને પ્રથમના ત્રણ આરામાં તો યુગળીઆ લોકો વસતા હોવાથી અને કલ્પવૃક્ષાદિની હૈયાતી હોવાથી તેઓને અસિ મસિ કૃષિ વિગેરેના કર્મ કરવાં પડતાં નથી. પરંતુ ત્રીજા આરાને અંતે નાભિકુલકરમાંથી શ્રીઆદિશ્વરભગવાન ઉત્પન્ન થયા, અને તેઓ અત્યંત વામના અલૌકિક જ્ઞાન લક્ષ્મી સહિત ઉત્પન્ન થતા હોવાથી, તેઓ લોકોના વ્યવહારમાં ઉપયોગી થઈ પડે તેના નિયમો ધડે છે, અને સ્વાભાવિક રીતે કલ્પવૃક્ષ વિગેરેમાં કમશ હોતી થવાથી પછી જગદ વ્યવહારમાં અડચણ ન આવે તેટલા માટે લોકોને નીતિ બતાવે છે, અને વસ્તુ ધર્મનું સ્વરૂપ શું છે તે તેઓને ઉપદેશ દ્વારા સમજાવે છે. વિવિધ ભાષાઓ અને લિપિઓને જન્મ મળે છે. ચોસઠ કળાઓ અને અનેક પ્રકારની લબ્ધિઓનો આ વિભાવ થાય છે. આ પ્રમાણુ પ્રથમ તીર્થંકર અનંત કાળચક્રથી ચાલતા આવેલા ધર્મની શરૂઆત કરે છે. તેને ચાહેતો જૈન ધર્મ કહો અગર ગમે તે કહો. પરંતુ આ પ્રમાણુ અંતરાળમાં ખંધ પડી ગયેલા એક અત્યંત ધર્મને પુનરુદ્ધીમે

૨૯૪

આત્મભાવનું પ્રકાશન

કરનાર પ્રથમ તીર્થંકર થાય છે, અને તેના પછી અનુક્રમે ચોવીશે તીર્થંકરો થાય છે. તેમાં કાઠ કાઠ, સમયે તીર્થંકરોના રહેલા આંતરમાં ધર્મનો વિચ્છેદ પણ થઈ જાય છે. પરંતુ જ્યારે તીર્થંકર જન્મ પામે છે ત્યારે પુનઃજન ધર્મની જાડોજલાલી થવા પામે છે તેજ પ્રમાણે ક્રમશઃ ત્રેવીશમાં તીર્થંકર શ્રી પાર્શ્વનાથ થયેલા છે, અને ત્યારબાદ સ્વૃષ્ટ વર્ષે શ્રી મહાવીર સ્વામી થયેલા છે. જને સધળા લોકો કમૂલ સખે છે, માટે દરેક તીર્થંકર જૈન ધર્મના પ્રવર્તક છે. એમ કહેવામાં બાધ આવતો નથી. તેમજ આ અવસર્પિણીની અપેક્ષાએ ગણીએ તો શ્રી આદિનાથ મૂળ પ્રવર્તક છે, એમ પણ કહી શકાય છે. કારણકે જે સર્વજ્ઞ એટલે કેવળ જ્ઞાનવાન હોય છે. તેઓના સધળાના મંતવ્યમાં બિલકુલ ફેરફાર હોતો નથી. તેઓની પ્રરૂપણામાં બિલકુલ વિરૂદ્ધતા જેવામાં આવતી નથી. અને આ તીર્થંકરો પણ જ્યારે સમવસરણ પર દેશના આપવા આરંભ થાય છે ત્યારે નવો તીર્થસ એવા શબ્દ ઉચ્ચારે છે. અને તેમની પહેલાં અનંત તીર્થંકરોએ જે ઉપદેશ કરેલા તેજ ઉપદેશ આ તીર્થંકરો પણ કરે છે, અને ચતુર્વિધ સંધમાં પોતાનું શાસન પ્રત્નતીવે છે, અને આ પ્રમાણે તેઓ પણ અનંત ચોવીશીને નમસ્કાર કરે છે. તો તેમના અનુયાયી જૈનો પણ જૂત ચોવીશીને નમસ્કાર મી. બેંગાલીના કહેવા પ્રમાણે નથી કરતા તે વાત કેમ સંભવિત હોઈ શકે? આ બાબતમાં મી. બેંગાલીની ભૂલ છે. મી. બેંગાલી કહે છે કે “હાલના જૈનો પણ કેટલાક અહંતને પૂજતા નથી.” તો અલબત્ત, હુંક લોકો અહંતને માને છે ખરા, પરંતુ તેઓએ અસલ શાસ્ત્રનો અર્થ અવગો કરીને માત્ર મૂર્તિ નહિ માનવાની ધૃષ્ટતા પકડી છે.

## બેંગાલી મત સમીક્ષા.

૨૮૫

અને તે ધર્મનો કાંટો પણ માત્ર સ્વદય સમયથીજ નીકળેલો હોવાથી તે કાંઈ પાયાદાર પૂરાવો ગણી શકાય નહિ. મી. બેંગાલીના કહેવા પ્રમાણે કોઈપણ એવી શ્રેણી નથી કે જે કેવળ પાર્શ્વનાથનેજ પૂજતી હોય અને મહાવીરસ્વામીને ન પૂજતી હોય, કારણ કે ખંને તીર્થ-કરો બદલે સંઘળા તીર્થકરો જૈન ધર્મી દિગંબર થા શ્વેતાંબરને સમાન રીતે માન્ય છે. માત્ર વિશેષતા એટલીજ કે શ્રી મહાવીરસ્વામી અંતિમ શાસનાધિપતિ હોવાથી અને સાંપ્રત જૈનો ઉપર તેઓનો ઉપકાર ચાલુ હોવાથી તેઓ વધારે શ્રુતિ પથમાં આવે છે. તો તે સ્વાભાવિકજ છે. ધર્મ પ્રવર્તિત્યતાતો બેઉ છે. હાલમાં મી. બેંગાલીના કહેવા પ્રમાણે પાર્શ્વનાથજીના તેમજ મહાવીરસ્વામીના શિષ્યો જુદા જુદા વિભાગમાં વહેંચાયેલા હોય તેમ જોવામાં આવતું નથી. અને તે પણ માનવું ભૂલ ભરેલું છે કે શ્વેત વસ્ત્ર પહેનાર ક્ષત્ર પાર્શ્વનાથજીના શિષ્યો છે મહાવીરસ્વામીના નહિ. મહાવીરસ્વામીના શિષ્યો તો શ્વેતાંબર અને દિગંબર બેઉ છે અને તેથી તેઓ એક પિતાના પુત્ર છે. તેમાં કાંઈ વાંધા જવું નથી. અને તેથી તેઓ એક બીજાને જ્યાં મળે ત્યાં ઝઘડો થતો એ વાત પણ બીન પાયાદાર ઠરે છે. તેઓમાં ક્ષત્ર વસ્ત્ર પહેરવાની બાબતમાં મત ભેદ છે એમ કહેવું બ્યાજબી નથી. પરંતુ શ્વેતાંબર સ્ત્રી પુરૂષ બેઉને મુક્તિને યોગ્ય ગણે છે ત્યારે દિગંબર લોકો સ્ત્રીને મુક્તિ મળતી નથી એમ કહે છે. અને તે વિષયમાં બીજા જુજ આચારમાં પણ ફેર છે. યતિયો દેવ પ્રાર્થના કરતા નથી વિગેરે દેખવાથી ધણું લખ્યું છે. પરંતુ તેનો પ્રત્યક્ષ સિદ્ધ થઈ શકે છે કે યતિઓ પ્રાર્થના કરે છે કે નહિ? વળી જૈન ધર્મમાં અતિ ભેદ ધણોજ ઓછા પ્રમાણમાં છે એ વિગેરે

૨૮૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દરેક શબ્દે શબ્દનું વિવેચન કરવા બેસીએ તો વાંચનારને પણ કંટાળો આવે એવું ધારી આ પ્રથમ પ્રશ્ન ખતમ કરીએ છીએ.

(૨) ગુજરાતના રહેવાશી ભદ્રબાહુએ ઈ. સ. ૪૧૧ માં કલ્પ સૂત્ર રચ્યું હતું. ગુજરાતના ધ્રુવસેન રાજના સમયમાં ભદ્રબાહુ હતો. એટલામાટે ઈ. સ. પૂર્વે ૫૬૯ માં મહાવીરનું મરણ થયું હતું. ભદ્રબાહુ આવાત (અર્થાત્ મહાવીરનું મૃત્યુના પછી ૯૮૦ વર્ષમાં કલ્પસૂત્ર લખાએલું છે.) ઉપરથી ટેટલું ઐતિહાસિક તત્વ છે તે અમે કહી શકતા નથી.

સમીક્ષા:—ભદ્રબાહુ સ્વામી જ્ઞાના વખતમાં અને કયા વર્ષમાં થઈ ગયા તેની પૂર્ણ માહિતી મેળવવામાં આ લેખકે પ્રયાસ લીધો હોય તેમ જણાતું નથી. કારણકે ભદ્રબાહુ મહાવીર સ્વામીની પછી લગભગ બે સૈકા બાદ થઈ ગયેલા છે. અને તેથી તેઓ ઈ. સ. પૂર્વે થઈ ગયેલા છે. અને તેમણે ઈ. સ. ૪૧૧ માં કલ્પસૂત્ર રચ્યું હતું તેતો તદ્દન અસંભવિત છે કારણકે જે માણસ આશરે ૮૦૦ વર્ષ અગાઉ થઈ ગયા તે ઈ. સ. ૪૧૧ માં કલ્પસૂત્ર રચવા કેવી રીતે આવી શકે? હા એમ કહ્યું હોત તો ઠીક હતું કે ઈ. સ. પૂર્વે ૪૦૦ વર્ષે કલ્પસૂત્ર રચાયું અને પુસ્તકાક્ષર ઈ. સ. ૪૧૧ માં દેવ-દ્વિગણ ક્ષમા શ્રમણના વખતમાં થયું કારણકે આ આચાર્યના પહેલા વખતમાં 'સઘણું' દ્વાદશાંગીનું જ્ઞાન જૈન આચાર્યોને કંઠાત્ર હતું અને તે જ્ઞાનશ્રી મહાવીર સ્વામીથી પરંપરાગત ઉતરી આવેલું હતું, અને તેથીજ જૈન ધર્મનાં શાસ્ત્રો સર્વજ્ઞ પ્રણીત છે એમ માનવાનું સખળ કારણ મળી શકે છે.

(૩) મહાવીર ચરિત નામના જૈન ગ્રંથમાં મહાવીરના બહુ

## બેંગાલી મત સમીક્ષા.

૨૮૭

જન્મ લેવાનું વિસ્તાર પૂર્વક વર્ણન છે એના ઉપરથી જણાય છે કે સર્વ મળીને આઠવાર મહાવીરે જન્મ લીધો હતો.

**સમીક્ષા—**જૈન શાસ્ત્રમાં એવો લેખ છે કે આ જીવ અનંતા ભવ થયાં ભ્રમણ કરેછે, પરંતુ આ સઘળા જન્મો કાંઈ લેખામાં ગણવામાં આવતાં નથી. પરંતુ જ્યારે જીવને સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થાયછે, અને કોઈ ઉત્તમ જીવતીર્થંકર નામ કર્મ ઊપાર્જન કરેછે ત્યારથી તેનાં ભવ ગણતરીમાં આવેછે. આ પ્રમાણે શ્રી મહાવીર સ્વામીએ ૨૭ ભવ કરેલા એવું વર્ણન શાસ્ત્રમાં જોવામાં આવ્યું છે. પરંતુ આ લેખકના કહેવા પ્રમાણે આઠ વાર મહાવીર સ્વામીએ જન્મ લીધો તે શાસ્ત્રોક્ત નહિં હોવાથી સ્વકપોલ કલ્પિત હોય તેમ જણાય છે.

(૪) ઈંદ્રભૂતિનું બીજું નામ ગૌતમ હતું. આ નામનું સર-ખાપણું અવલંબીને જૈનો બૌદ્ધ ગૌતમને મહાવીરનો શિષ્યતરીકે બતાવેછે. ઇન્દ્રભૂતિ ગૌતમ ગોત્રથી ઉત્પન્ન થયેલા મગધના રહેવા-સી વસુભૂતિ નામના કોઈ બ્રાહ્મણનો પુત્ર હતો એ વાસ્તેજ તેને ગૌતમ સંજ્ઞા હતી.

**સમીક્ષા—**જૈનો બૌદ્ધ ગૌતમને કદી મહાવીર સ્વામીના શિષ્ય તરીકે બતાવતા નથી. કારણકે બૌદ્ધ ધર્મ અને જૈન ધર્મ બંને અલ-ગજ ધર્મ છે બૌદ્ધ ધર્મ તો ફક્ત ગૌતમ બુદ્ધથીજ શરૂ થયેલો છે તો જૈન ધર્મ અનાદિથી ચાલતો આવેલો છે. અલગત છેલ્લા મહાવીર સ્વા-મી તીર્થંકરને ગૌતમ નામના શિષ્ય હતા. પરંતુ તેને ગૌતમ બુદ્ધ-ની સાથે કશો સંબંધ નથી ગૌતમ એવા નામના ચાર પુરૂષો થઈ ગયા છે. તે વાંચકોની જાણને માટે અતરે લખવામાં આવેછે. એક તો શ્રીરામચંદ્રજીના રાજ્યમાં એકવીસ લક્ષ વર્ષ પહેલાં ગૌતમ રૂપિ થઈ

૨૮૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગયાછે, કે જમની અહર્યા નામની શ્રીહતી. ત્યારબાદ બીજા ગૌતમ કૌરવ પાંડવના કૃષ્ણ મહારાજના અગર બાવીશમાં તીર્થ કરી શ્રી નેમનાથજીના વખતમાં થઈ ગયા છે કે જમણે ન્યાય શાસ્ત્ર બનાવ્યું છે. જે ષડ્દર્શનમાનું એક દર્શન છે. ત્રીજા બૌદ્ધ ગૌતમ કે જણે ઇશ્વરબાદનો ત્યાગ કરી કુર્મ થીઅરીને જગદ રચનાનું કારણ સ્વીકાર્યું અને જેનો મત ભારત ભૂમિમાં અમુક વખત આદ્યા પછી ચંકરાચાર્યના વખતમાં આ આર્યવર્તમાંથી પરાસ્ત થયો અને હાલ ચીન, જાપાન વિગેરેમાં હોવાતી ભોગવે છે. અને છેલ્લા ગૌતમ કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલા ગૌતમ ગણધર કહેવાયા. તે શ્રી મહાવીરના શિષ્ય હતા અને તેનું અપરનામ અથવા મૂળનામ ઈંદ્રણિ હતું તે વિગેરે અગીયાર બ્રાહ્મણ પંડિતોના સંસયનો છેદ શ્રી મહાવીર સ્વામીએ કેવળ જ્ઞાનના પ્રભાવથી કરવાથી તેઓએ તેમની પાસે ચારિત્ર અંગીકાર કર્યું.

(૫) જવી રીતે મહાવીરના ત્રણ નામ સર્વત્ર વિખ્યાત છે જવા કે સિદ્ધાર્થ, શ્રેયાંસ. અને યશસ્વી. ત્રીશલાદેવીનાં પણ ત્રણ નામો હતાં. જમકે ત્રિશલા, વિદેહદિત્તા, અને પ્રીતિકારિણી. પિતા, માતા, અને પુત્રના ત્રણ ત્રણ નામ હતાં તે આશ્ચર્યનો વિષય છે, તેમાં સંદેહ નથી.

સમીક્ષા—ખરેખર આ બેંગાલી ભાઈને એકજ માણસનાં ત્રણ નામ સાંભળીને આશ્ચર્ય લાગે તો નવાઈ નથી. કારણકે તેણે કાંઈ દિવસ તેની જાંઘળીમાં સાંભળ્યું હશે નહિ. અરે ત્રણ તો શું ? તેથી વધારે નામો પણ એકજ માણસ આ જાંઘળીમાં તેની અવસ્થા પરત્વે પામી શકેછે, અને તેજ પ્રમાણે શ્રી મહાવીરના ત્રણ નામો

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

૨૮૯

છે તે નામો આ ભાઈએ ગણાવ્યા તેથી તદ્દન જુદા છે. તેનો તેમણે કેવી રીતે જોડી કાઢ્યા તે કંઈ જણાતું નથી પરંતુ તેમનાં ત્રણ નામમાં (૧) શ્રીમહાવીર, (૨) વર્દમાન, અને (૩) જ્ઞાતપુત્ર હતાં તે મારા જણવામાં છે.

હવે વધારે દીકરા નહિ ચલાવતાં એટલું જ કહેવું ખસ થશે કે આ ગ્રંથમાં તો આ બેંગાલી મહાશયે સ્વાભાવિક ભૂલો કરી છે, અને તે તથા તે ઉપર ભાષાંતર કર્તા બંને મહાશયો હાલ સ્વધામ પહોંચ્યા છે. પરંતુ જે કોઈ આ સર્મીક્ષામાં કંઈ ખામી જણાવશે તો તેનો ફરી ઉત્તર આપવામાં આવશે અને અંતે સર્વ સાધર્મી બંધુઓને વિનંતી કરવામાં આવે છે. જે તેઓ પણ આવા કોઈ પણ પુસ્તક પર થયેલા આક્ષેપનો યથા શક્તિ ઉત્તર આપવા ઉદ્યમવંત થશે. તથાસ્તુ.

વિજ્ઞ વરેષુ કિં બહુના ?

Benares Jain Pathshala

Shah Raiehand Kasalehand.

શ્રીવિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬૪થી સાંધણ.)

જાપરના ત્રણ પ્રશ્નો વિષે સંક્ષેપમાં ચિવેચન કરવા ગુરૂશ્રી આ પ્રમાણે બોલ્યા. પ્રિય શિષ્યો આ સંસારમાં અનેક જાતના અનર્થો ક્ષણે ક્ષણે થયા કરે છે. આધિ વ્યાધિ અને જાપાધિ વડે ગ્રસ્ત થયેલા પ્રાણીઓ સર્વદા અનર્થના ભોગ થઈ પડે છે. તે અનર્થના હેતુ પ્રાણીઓએ કરેલા અનર્થના ફલરૂપ છે. ચતુર્વિધ કષાયને વશીભૂત થયે-

૨૬૦

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

લા પ્રાણીઓ ખીજ પ્રત્યે જે જે અનર્થ આચરેછે, તે તે અનર્થ તેમને ભવાંતરે વા જીવ હોયતો તેજ ભવે અનર્થદાયક થાયછે. આવા અનેક અનર્થોનું ખરેખર કયું ફલ ? તે તમારે અવશ્ય જાણવું જોઈએ, અનેક અનર્થ આચરવાથી શું ફલ મળે ? તેપણ વિચારવું જોઈએ તેવા અનર્થનું ફલ અસંગત મન છે. જ્યારે મન સંગત થયેલું એટલે સ્વભાવે સ્વસ્થ થયેલું ન હોય તો સમજવું કે તે અનર્થનું ફલ છે અનર્થના અતિ આચરણથી મન અસંગત અસ્વસ્થ થાય અને તે અસંગત થવાથી અનેક જાતની ધાર્મિક વૃત્તિનો જીરૂછેદ થતાં મહાન્ હાની પ્રાપ્ત થાય છે. માટે પોતાના મનને સંગત કરવું અને અપલતાના મહાદોષમાંથી તેને મુક્ત કરવું. તેથી કહ્યું કે “ અનર્થનું ફલ અસંગત મન છે.”

ખીજ પ્રશ્નના જીત્તરમાં કહ્યું કે, માણસને સુખ આપનારી મૈત્રી છે. મન, વચન અને કાયાની શુદ્ધિથી જે મૈત્રી કરવામાં આવે તે મૈત્રી સુખદાયક થાયછે. મૈત્રી એટલે હૃત્યુદ્ધિ જ્યાં હિત્યુદ્ધિ હોય ત્યાં સુખજ હોય અન્ય જનનું સંવેદા હિત ઈચ્છવું, તેના હિતને અર્થે સતત પ્રયાસ કરવો એ મૈત્રીનો સર્વોત્તમ મહાન્ ગુણ છે. મૈત્રી ગુણની આવી મહત્તા જોઈ શાસ્ત્રકારો એ તેને જીવ્ય સ્થિતિમાં મુકેલ છે. મૈત્રી ગુણથી અલંકૃત એવા પુરૂષો દિવ્યાંશી અને પૂજ્ય છે મૈત્રી ભાવનાનો મહાન્ ગારવતા ભરેલો અર્થ પણ એ મૈત્રીની અંદર આવી જાયછે. મૈત્રી ભાવનામાં જે રહસ્ય સમાયેલું છે, તે રહસ્ય ધર્મ ભાવનામાં સર્વોત્તમ ગણાયછે તેથીજ કહ્યું કે, “ સુખ આપનારી મૈત્રી છે.”

પ્રિય શિષ્યો ! ત્રીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં તમારે અંતર્વૃત્તિથી મનન કરવાનું છે આ આધિ વ્યાધિ અને જીપાધિથી ભરપૂર એવા ભવ

## શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

૨૮૪

સમુદ્રમાં અનેક જાતના વ્યસન-દુઃખ ક્ષણે ક્ષણે આવ્યા કરેછે. વ્યસન શબ્દનો અર્થ દુઃખ ન લઈએ અને વ્યસનનો અર્થ દેવ લઈએ તો પણ અનેક જાતની કુટેવ સંસારના સંબંધને લઈ થયા કરેછે. એવા બંને પ્રકારના વ્યસનને નાશ કરવામાં દક્ષ-ચતુર સર્વ થા ત્યાગ છે. ત્યાગ કરવાથી તે કષ્ટરૂપ વ્યસનનો નાશ થઈ જાય છે. ત્યાગની ઉત્તમ પ્રવૃત્તિ વડે સર્વ જાતના વ્યસન સ્વતઃ દૂર થઈ જાય છે. ત્યાગ એ શબ્દનો અર્થ એ પ્રકારે થાય છે. ત્યાગને પેહેલો અર્થ સંસાર ભાવનો ત્યાગ કરવો અર્થાત્ ગૃહસ્થા વાસથી ભિન્ન થઈ જવું. જ્યારે ગૃહસ્થા વાસમાંથી મનો વૃત્તિ ભિન્ન થાય એટલે ગૃહસ્થને લગતા સર્વ પ્રકારના વ્યસન દુઃખનો નાશ થઈ જાય છે. ગૃહસ્થાવાસમાં સ્ત્રી, પુત્ર ધન વિગેરેના સંબંધથી અનેક જાતના વ્યસન આવી પડવાનો સંભવ છે ત્યાગનો બીજો અર્થ દાન કરી દેવું થાય છે. દાન કરી દેવું એટલે તેને પોતાની પાસેથી તણ દેવું તે પણ ત્યાગ કહેવાય છે. જ્યારે તેનો ત્યાગ થાય એટલે સર્વ જાતના વ્યસન-દુઃખ અથવા વ્યસન એટલે કુટેવનો નાશ થઈ જાય છે. સંસારના મોહક પદાર્થોને લઈ તેમના ભોગભોગ માટે જ જ વ્યસન-કુટેવ પડે છે, તે સર્વ ત્યાગથી નષ્ટ થઈ જાય છે. તેથી કહ્યું કે, “સર્વ વ્યસનને નાશ કરવામાં ચતુર સર્વથા ત્યાગ છે.”

સૂરિશ્રી આ પ્રમાણે સંક્ષેપથી વિવેચન કરી વિરાગ પામ્યા એટલે તેમના શિષ્યો અત્યંત આનંદ પામી ગયા. ગુરુશ્રીએ કહેલા ત્રણે પ્રશ્નના વિવેચનનું મનન કરવાનો હૃદયમાં નિશ્ચય કરી તે સ્મરણમાં રાખવાને તેની આધિદાયક ગાથા નીચે પ્રમાણે તેઓએ મુખરચ કરી લીધી.

૨૯૨

આત્માનાં ૩૧કાંડો.

~~~~~

કિમનર્થફલં માનસમસંગતં કા સુખાવહા મૈત્રી ।

સર્વવ્યસનવિનાશો કો દક્ષઃ સર્વથા ત્યાગઃ ॥૧૬॥

શિષ્ય—અનર્થનું ફલ શું ?

ગુરુ—સંગત નહીં થયેલું મન.

શિષ્ય—સુખ આપનાર વસ્તુ કયું ?

ગુરુ—મૈત્રી.

શિષ્ય—સર્વ વ્યસનને નાશ કરવામાં ચતુર કાણુ ?

ગુરુ—સર્વથા ત્યાગ કરવો તે.

“મધ્યસ્થ ભાવનો મુદ્રાલેખ.”

પક્ષપાતો નમે બીરે, નદ્વેષઃ કપિલાદિષુ ॥

યુક્તિ મદ્વચનં યસ્ય, તસ્ય કાર્યઃ પરિગ્રહઃ ॥૧॥

ભાવાર્થ—ચૈાદસેંહ યુમાલીશ સૂત્ર રચનાર સૂત્રધાર શ્રી હરિ-
ભદ્ર મહારાજ પુનઃ પુનઃ મેધનાદ કરીને સુસ્પષ્ટાચ્ચાર પૂર્વક
બહેર કરે છે કે વીરે વીરવિષયિક પક્ષે મારો પક્ષપાત નથી તેમ
કપિલાદિ અન્ય મતાવલંબીયો મતાંતરીયો પ્રત્યે મારો અણુગમે
નથી તેમ મહાવીર પ્રભુ મારા પૂર્વજોમાં થયા નથી અને કપિલાદિ
સિરોધી વંશમાં જન્મ્યા નથી તે વીરે પોતાના અંથોમાં લખ્યું નથી
કે હરિભદ્ર મારો પરમ ભક્ત થશે તેમ મારા ધર્મનો મહોદય કરનાર
થવાનો હોય તો એકજ તે થશે અને કપિલાદિકાએ ક્યાં પણ સ્વ
પુસ્તકોમાં જણાવ્યું છે કે અમારા મતનો કદો દુરમત બે ગણો તે

મધ્યસ્થ ભાવનો મુદ્રાલેખ.

૨૬૩

કલિકાલમાં હરિભદ્રજ યશે એવું કથુંજ નથી. તે વીરપ્રભુએ મને આશીર્વાદ આપ્યો નથી અને કપિલાદિકાએ પણ આપિત શબ્દો વધ્યા નથી ઉભયપક્ષમાં મારે પરંપર સંબંધ છે પણ નિરંતર સંબંધ દાઈનાથી જણાતો નથી. ક્ષેત્રભાવે પણ કપિલાદિક પુરૂષો અને વીરપ્રભુ ભિન્ન ભિન્ન ઉત્પન્ન થયા છે કાલ પરત્વે તે સઘળાઓ ઘોઘા આરામાં થઈ ગયા છે પાંચમાં આરામાં (કલિકાળમાં) કોઈ પણ થયો નથી. ચોક્કસ પૂરાવા તરીકે સઘળાના વાક્યો સિવાય કોઈપણ સન્નજડ દલીલ છેજ નહીં ઉભયના સંબંધમાં આકાશવાણી—કંઈપણ કુદરતી જવાબ થયેલ નથી, તેમજ દેવવાણી સાંભળી નથી. ઉભયની અવિધ્ય વાણીમાં માઈ નામ માત્ર પણ નથી તો આવા સ્વતંત્ર વિષયમાં માઈ સરલતા વાળું સમાધાન એજ છે કે યસ્ય પક્ષસ્ય જ પક્ષનું સુક્તિવાળું વાક્ય હોય અર્થાત યુક્તિશ્રિએ એ ધાતુથી, યુક્તિ એ શબ્દ બને છે તે પૂર્વાપર સંબંધથી મિશ્રિત અર્થવાળું સૂત્રાર્થથી અભિન્ન દ્રવ્ય ભાવ નિશ્ચય બ્યવહાર ઉત્સર્ગ અપવાદ વિગેરે પક્ષોમાં મિશ્રિત હોવું એવું અકુઠિત શબ્દ વળ વાક્ય જઓનું હોય તેઓનું મારે સુદ્રઢ માનવા પાછુંજ છે કેમકે પુરૂષ વિવાસે વચન વિવાસઃ તથૈવ વચન વિવાસે પુરૂષ વિવાસઃ એ નિયમ મુજબ વિસ્વાસાસ્પદ એકજ છે કે જે સ્વરૂપજાપણે જ્ઞેય પદાર્થોનું યથાસ્થિત્વે તાદાત્મય પ્રતિપાદન કરે છે તેજ સંમત છે. તેમજના પુસ્તકોમાં પણ સત્યાર્થ સ્વીકૃત મનાયું હોય તેવા વાક્યોનું ઉદ્ભવ માનનીય છે વીરપ્રભુના વાક્યોમાં અવિરોધી ભાવ (અદ્વિત્વ) ભાવ દેખાય છે તેમજ અન્ય કૃત્ય ગ્રંથોમાં એ તાદૃસ રૂપ વર્તાતો હોય તો અસમીચીન નથી. વિશ્ણુ, બ્રહ્મા, ઈશ, કોઈપણ હો,

૨૬૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ક્યાંઈ પણ હો, અમારે કશો વિક્ષેપ આંક્ષેપ નથી કિંતુ યુક્તિ સાધ્ય હોવો ઘટે. અમારે કશી પકડ નથી. વિશ્વલુ લગવાન કૃષ્ણાવતાર આવતી ચોવીશીમાં ખારમા પરમપદધારક જિન તરીકે થશે. શિવ સત્યક્રી મહાદેવ આવતી ચોવીશીમાં જિન થશે. આવા પ્રસંગમાં કશો કટાક્ષ છેજ નહીં. જે જે તત્વો, પુરૂષો, વાક્યો, ગમે તે રૂપે હોય, છેવટ યુક્તિ સાધ્યવાલા હોવા જોઈએ.

યુક્તિનું ખંડન કરવું એ અંથ કર્તાનું ખુનખરાખર ગણાય છે માટે યુક્તિ બદ્ધ વાક્ય વધવું, કુયુક્તિને અવકાશજ ન આપવો કારણ કે કુયુક્તિ તો અંથકારો પણ જાણતા હતા છતાં યુક્તિની સીડી પરજ ગમન કરતા હતા છતાં આપણે કુયુક્તિ સ્થાપન કરીયે તો કર્તાનાં શત્રુઓનું આમંત્રણ જેવું ગણાય એટલું તો ચોક્કસ ખ્યાલ રાખવું કે અજ્ઞાન કરતાં જ્ઞાન સરલ સ્વચ્છ સ્વતઃ સિદ્ધ સર્વતો માન્ય હોયજ યુક્તિની શક્તિ તો અગાધ છે યુક્તિની ઉપાસના કરવાથી ઉપસમ્મ થાય છે. શાસ્ત્રીય યુક્તિ છે તેજ શાસ્ત્રોના હાથ પગ છે અને શાસ્ત્રોના હાથ પગ તેજ આપણા ખરા હાથ પગ છે તેના ઉપરજ વર્તન વ્યવહાર છે. આ મધ્યસ્થ ભાવ સધળાને આશીર્વાદ રૂપ છે. પરમાચાર્ય લગવાન શ્રી હરિભદ્ર પ્રભુ મુદ્રાલેખ કોતરી દરેકને સમ્યક્ત્વ બોધ આપે છે તે બોધ શ્રેયસ્કર થાઓ એજ !!!

લી. મુનિ રત્નવિજય

ખાખર.